

CẢM TÁC !

Tôi sinh ra con nhà
nòi cộng sản
Trên đất Nghệ
nghèo khó điều linh
Thửa còn bé thích bố
kể về bác
Là ông già râu tóc
bạc phơ
Bác tay không dựng
nên cơ đồ
Tôi tự hào Việt Nam
có bác
Năm...tháng....trời....

Bỗng một ngày tôi giật mình tỉnh mộng
Tất cả chỉ là đối trá mị dân
Không phải cha già cũng không phải danh
nhân
Mà chỉ là phường giá áo túi cơm
Rất tầm thường như bao kẻ khác
Tâm hồn tôi như rớt xuống vực thẳm
Đảng cần lao với búa liềm công nông
Mang tự do cơm no áo ấm
Mang độc lập và hạnh phúc nơi nơi
Có ai biết đó chỉ là cú lừa thế kỷ
Cả dân tộc rũ bần đứng dậy chói loà
Có ai biết rằng mấy chục năm qua
Công nông là giai cấp bị bóc lột
Đến tàn tạ gục ngã trên mọi nẻo đường
Năm co ro trong manh chiếu mù sương
Bên cạnh nhà lầu cao sang ngất ngưỡng
Của quan chức vô sản công nông
Tiếng khóc than, tiếng ai oán gầm gừ sớm
tối
Có ai thấu khi lòng người vô cảm
Thiếu vắng niềm tin, công lý xa vời

Chỉ có đảng là quang vinh mãi mãi
Chỉ có bác là vĩ đại muôn năm
Tôi khinh bỉ, ghê tởm lũ bất nhân
Cướp đất dân nghèo dâng cho tàu cộng
Ngoài biển đông giặc ngang nhiên giày xéo
Ngư dân nào dám bỏ mặc máu cha ông
Đành giăng buồm ra khơi bảo vệ
Dù thân xác vùi sâu nơi biển cả
Quyết không để mất máu thịt cha ông.
Lũ cầm quyền đang no say tiệc rượu
Đoái thương gì mấy mạng sống cần lao
Tiếc rẻ gì đất đai, biển đảo cha ông
Gái đẹp, xe sang tiền chất như núi
Sống chết mặc bay thiên đường ta hưởng
lạc
Vì vô thần, vô tổ quốc nhưng chung lý
tưởng mác Lê
Ôi tổ quốc đau thương đang rỉ máu
Ta ngậm ngùi trước hồn thiêng sông núi.
Ngậm đắng nuốt cay
khóc thương
tan nát tim gan!
Trần Hoan
SG 08/10/2020